

Öveds kyrka och Övedskloster • Öved Church and Öved Monastery

Rytmen

I mitten på 1100-talet kom premonstratensbröder vandrande från Frankrike för att slå sig ner i Skåne. Här vid Vombsjön's nordöstra strand byggde de ett av sina kloster. Närheten till vattnet och möjligheten att fiska var viktig. Under årets många fastedagar fick de äta fisk men inte kött.

Brödernas dagar bars av en tydlig rytm av bön, mässa, arbete, läsning och vila. Varje dag vandrade de ut utanför klostermurarna.

Premonstratenserna var tydliga i sin riktning. De vandrade med bestämda steg ut varje dag för att finnas hos människorna. Där stod de för sjukvård, undervisning och själavård. Men efter en dag i arbetet vandrade de lika bestämt tillbaka in i klostret, till den gemensamma bönen, mässan och lyssnandet inåt.

Vid reformationen på 1500-talet stängdes klostret och bröderna försvann. På resterna av det gamla klostret byggdes det nuvarande slottet på 1700-talet. De långa, magnifika alléerna som så bestämt leder besökaren till slottet och sedan vidare upp till kyrkan påminner om brödernas vandringar ut i världen med Gud och sedan in i bönen's värld. Med samme Gud.

Rhythm

In the middle of the 12th century Premonstratensian brothers wandered from France to settle in Skåne. Here by Vombsjön's northeast shore they built one of their monasteries. The nearness to the lake and the possibility of fishing was important. During the many fasting-days they could eat fish but not meat.

The brothers' days followed a distinct rhythm of prayer, mass, work, reading and rest. Every day they walked into the world outside the abbey walls.

The Premonstratensians had a clear purpose. With steadfast resolve they walked out every day to be with the people. There they offered nursing, education and pastoral care. However, after each day's work they walked as purposefully back to the abbey, to the common prayer, the mass and the inward meditation.

The Reformation in the 16th century closed down the monastery and the brothers disappeared. The present castle dating to the 18th century was built on the ruins of the old abbey.

The long, magnificent avenues that with steadfast resolve lead the visitor to the castle and then up to the church remind us of the brothers' pilgrimages with God to the world outside and then into the world of prayers. With the same God.

